Ærede kongres.

Jeg har den ære på samtlige danske gæsters vegne at hilse det danske socialdemokratis kongres. Fra alle dele af arbejder-bevægelsen er der mødt repræsentanter frem. Denne omstændighed understreger den sandhed, at det danske socialdemokrati er en part af den fælles danske arbejderbevægelse, det fællesskab, vi er så lykkelige at have i vort land.

Blandt de fremmødte gæster ser vi de markante skikkelser, som gennem årene har betydet så meget for dansk arbejderbevægelse, hvad enten det drejer sig om økonomer, kommunalpolitikere, fra kunstens verden, fra kooperationen, fagbevægelsen, administrationen, eller hvor det måtte være.

Fra alle dele af vor bevægelse er der mødt repræsentanter for den aktivt virkende del, for at hylde deres parti, for at hylde vort parti og den politik, der er vor, en socialpolitik, som demokratisk søger at skabe en verden, hvor alle parter er ligeberettigede, med lige udviklingsmuligheder, en politik, som flere og flere i verden i virkeligheden tilslutter sig.

Med vold og terror står den diamentrale modsætning, diktaturet, som hersker over en verden spærret inde i pigtråd og med et ensartet regime. Midt i en verden af tidligere kolonier og undertrykte, der er ved at rejse sig, og kampen vil komme til at stå om disse folkemasser, om de skal beherskes af diktaturets ide eller beherskes af demokratiet.

Yore ideer, vore synspunkter, trænger uimodståeligt frem. Selv partier, der kalder sig liberale eller endog konservative, bliver mere og mere sociale, bliver mere og mere demokratiske i deres tilsnit, men de bliver det kun vigende for den kraft, der sættes ind fra den moderne arbejderbevægelse, som ikke er stivnet i dogmatisk tankesæt, men fører en realbetonet politik, der går ud på det, som især fagbevægelsen gør sig til talsmand for, at gavne så mange som muligt mest muligt og aldrig glemme den part, der er dårligst stillet.

Fagbevægelsens - og den øvrige del af arbejderbevægelsens - støtte til vort parti, er en støtte til os selv. De forskellige leds arbejde er kædet tæt sammen og danner et harmonisk hele, som betyder fremskridt, tryghed, bedre vilkår.

Bortset fra diktaturtilhængerne er de modstandere, vi måtte have, og som iøvrigt står på demokratisk grund, i virkeligheden interesseret i nøjagtig de samme fremskridt, som vi andre? og det er interessant at se, at de fremstød, som fagbevægelsen i LO gør, tæt følges op af andre lønmodtagergrupper, og følges op af lovgivningsmagten, ligesom de sociale værdier, der erobres, efter-hånden glider over til at blive almene goder, gennem det lovgivningsarbejde, som vort parti, socialdemokratiet, gør sig til talsmand for.

Som jeg tidligere har sagt, må det være vort partis opgave - med støtte fra alle dele inden for de lønnede medborgere - at bringe oplysning ud om, hvilke fælles interesser hele det store flertal i vort samfund har, derunder at den gage - eller løn - de modtager, har en rimelig købekraft. Bringe oplysning ud om, at de positive kræfter er de væsentligste, men at de skal kombineres sammen med alt, der er medvirkende til at give lys, give viden, bringe oplysning ud om, at teknik og videnskab står til disposition for befolkningen.

Det store flertal af den danske befolkning er dybt interesseret i, at alle kræfter udnyttes, ikke alene for socialforsorgen, for hospitaler, alderdomshjem og børnehjem, men også for tryghed i ethvert erhverv, for bedre boliger, mere teknik til afløsning af sliddet både på arbejdspladsen og i hjemmet, at flertallet af den danske befolkning har så mange fælles interesser, at de i virkelig-heden kun burde have et parti, det socialdemokratiske, at støtte sig til, så sandt som dette parti går imod alle, der spekulerer i bagstræb, går imod alle, der tilslutter sig diktatur, går imod det lille mindretal, som alt for ofte mener sig enevældige til at herske over produktionsudbyttet.

Men vi ved, at vore modstandere optræder i tusinde forklædninger og lokker med småborgerlige synspunkter, med honnette ambitioner og under mange andre maskeringer, og endnu har de held til at holde mange af vore modstandere tilknyttet et arbejde, der i virkeligheden er et modarbejde over for deres egne interesser.

Jeg har troen på, at den fælles arbejderbevægelse vil være i stand til efterhånden at vinde det flertal i befolkningen, som giver det danske socialdemokrati ikke alene - som nu - æren af at være det største parti, men også giver vort parti et rent flertal i befolkningen.

På samtlige danske gæsters vegne takker jeg socialdemokratiet for det arbejde, der hidtil er udført. Vi føler os stærkt knyttet til socialdemokratiet, og jeg udtaler håbet om, at denne partikongres må nå frem til de beslutninger, der i den kommende tid kan blive udnyttet til resultater, til gavn for den danske befolkning og det danske samfund.

Vi har i dag haft lejlighed til på forskellig vis at lykønske vort parti med sin 90-årige fødselsdag, og jeg benytter lejligheden til endnu en gang at gratulere og til at ønske held og lykke, både med fødselsdagen og med det fremtidige arbejde.